

COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME
EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA

MÁSODIK SZEKCIÓ

EÖSÖLY kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(32069/05. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2009. február 24.

*Ezen határozat az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdésében foglalt
köörülmények beálltával válik véglegessé. Szerkesztői változtatás alá eshet.*

Az Eösöly kontra Magyarország ügyben,

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

Françoise Tulkens, *Elnök*,
Ireneu Cabral Barreto,
Vladimiro Zagrebelsky,
Danutė Jočienė,
Dragoljub Popović,
Sajó András,
Nona Tsotsoria, *bírák*,

és Sally Dollé, *Hivatalvezető*

2009. február 3-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy, a Magyar Köztársaság ellen benyújtott kérelem (32069/05. sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény („az Egyezmény”) 34. Cikke alapján egy magyar állampolgár, Eösöly József („a kérelmező”) 2005. augusztus 30-án terjesztett a Bíróság elé.

2. A kérelmezőt Barbalics I., Budapesten praktizáló ügyvéd képviselte. A Magyar Kormányt („a Kormány”) dr. Hóltzl Lipót Képviselő képviselte az Igazságügyi és Rendészeti Minisztériumból.

3. 2008. június 25-én a Bíróság úgy határozott, hogy közli a panaszt a Kormánnyal. Az Egyezmény 29. Cikkének 3. bekezdése alapján úgy döntött, hogy a kérelem érdemét és elfogadhatóságát együttesen vizsgálja meg.

A TÉNYEK**AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI**

4. A kérelmező 1958-ban született és Hévizgyörkön él.

5. A felek előterjesztései alapján az ügy tényei az alábbiak szerint összegezhetők.

6. 1996-ban a kérelmező kártérítési pert indított korábbi munkáltatója ellen a Pest Megyei Munkaügyi Bíróság előtt. 2003-ban a Munkaügyi Bíróság részben a kérelmező javára döntött. A kérelmező fellebbezett. 2004. november 3-án a Pest Megyei Bíróság helyben hagyta az elsőfokú határozatot. A bíróságok okirati bizonyítékokra, könyvvizsgálói

szakvéleményre, továbbá tanúvallomásokra és a felek vallomásaira támaszkodtak.

7. A kérelmező felülvizsgálati kérelmet terjesztett a Legfelsőbb Bíróság elé. 2005. február 9-én a Legfelsőbb Bíróság elutasította a felülvizsgálati kérelmet. Ezt a határozatot 2005. április 25-én kézbesítették a kérelmező számára.

A JOG

I. AZ EGYEZMÉNY 6. CIKKE 1. BEKEZDÉSÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

8. A kérelmező panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdésében foglalt “ésszerű idő” követelményével. A 6. Cikk 1. bekezdése kimondja:

“Mindenkinek joga van arra, hogy ... bíróság ... ésszerű időn belül tárgyalja, és ... hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában ...”

9. A Kormány vitatta az igényt.

10. A figyelembe veendő időszak 1996-ban kezdődött és 2005. február 9-én zárult le. Ilyen módon három bírósági szinten kilenc évig tartott.

A. Elfogadhatóság

11. A Kormány úgy érvelt, hogy a kérelem az Egyezmény 35. Cikkének 1. bekezdésében foglalt hathónapos határidőn túl került előterjesztésre. A Kormány észrevételezte, hogy az ügyben 2004. november 3-án a Megyei Bíróság hozott jogerős határozatot. A kérelem azonban csak 2005. augusztus 30-án került előterjesztésre. A kérelmező felülvizsgálati kérelmét a Kormány szerint az adott körülmények között nem lehetett hatékonynak tekinteni, mivel nem felelt meg a jogszabályi előírásoknak, és már az elfogadhatósági szakban elutasításra került. Ezért a kérelem nem szakította meg a hathónapos határidő folyását.

12. A kérelmező vitatta e nézetet. Fenntartotta, hogy bár a Legfelsőbb Bíróság az elfogadhatósági szakban utasította el a kérelmét, valójában érdemben foglalkozott azzal.

13. A Bíróság észrevételezi, hogy a Legfelsőbb Bíróság nem teljes mértékben hiábavalóként utasította el a kérelmező kérelmét, hanem indoklással ellátott határozatot hozott az ügyben. Ilyen körülmények között a Bíróság meggyőződött arról, hogy az ügyben a 2005. február 9-én meghozott (és a kérelmező számára 2005. április 25-én kézbesített) végzés

minősül jogerős hazai határozatnak, s hogy a hathónapos határidőt tiszteletben tartották (ld. *Tsomtsos and Others v. Greece*, 15 November 1996, § 32, *Reports of Judgments and Decisions* 1996-V és *Csánics kontra Magyarország*, 12188/06. sz. kérelem, 24. bekezdés, 2008. december 16.). Továbbá, a Bíróság úgy véli, hogy a panasz nem nyilvánvalóan alaptalan az Egyezmény 35. Cikkének 3. bekezdése szerinti értelemben. Továbbá megjegyzi, hogy semmilyen más alapon sem elfogadhatatlan. Ezért elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

B. Érdem

14. A Bíróság megismétli, hogy az eljárás hosszának ésszerű voltát az eset egyedi körülményeinek fényében, és az alábbi kritériumokra figyelemmel kell megítélni: az ügy bonyolultsága, a kérelmező és a releváns hatóságok magatartása, valamint a per tétje a kérelmező számára (ld. többek között *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII).

15. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. Cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. fent idézett *Frydlender*).

16. A benyújtott dokumentumokat megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen körülmények között eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogára figyelemmel a Bíróság megállapítja, hogy az eljárás túlzottan hosszú volt, és nem felelt meg az “ésszerű idő” követelményének.

Ezért az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették.

II. AZ EGYEZMÉNY EGYÉB ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

24. A Bíróság észrevételezi, hogy a kérelmező az Egyezmény 6. és 13. Cikke alapján az eljárás kimenetelét és tisztességtelen voltát is panaszolta. A Bíróság azonban úgy véli, hogy e panaszok alapvetően negyedfokú természetűek: az ügyiratokban nincs jele annak, hogy a hazai bíróságok elfogultak lettek volna, vagy hogy az eljárás más módon tisztességtelen vagy önkényes lett volna.

18. Ebből következően a panasznak ez a része nyilvánvalóan alaptalan az Egyezmény 35. Cikkének 3. bekezdése szerinti értelemben, s azt az Egyezmény 35. Cikkének 4. bekezdése alapján el kell utasítani.

III. AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

19. Az Egyezmény 41. Cikke kimondja:

“Ha a Bíróság az Egyezmény vagy az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyvek megsértését állapítja meg és az érdekelt Magas Szerződő Fél belső joga csak részleges jóvátételt tesz lehetővé, a Bíróság – szükség esetén – igazságos elégtételt ítél meg a sértett félnek.”

A. Károk

20. A kérelmező 16000 euró vagyoni és nem vagyoni kártérítést követelt.

21. A Kormány vitatta az igényt.

22. A Bíróság nem lát okozati kapcsolatot a megállapított jogsértés és az állított vagyoni kár között; ezért ezt az igényt elutasítja. Méltányossági alapon azonban 4800 euró nem vagyoni kártérítést ítél meg a kérelmező számára.

B. Költségek és kiadások

23. A kérelmező további 1440 eurót követelt a Bíróság előtti eljárás során felmerült költségek és kiadások megtérítésére. Részletes nyilatkozatot nyújtott be az ügyvédje által kiszámlázott összegről. A nyilatkozat szerint az összeg az ügyvéd által az ügyre fordított tizenkét órányi munka (konzultáció az ügyféllel – három óra; ügyiratok tanulmányozása – két óra; beadványok készítése – hét óra) 100 euró + ÁFA óradíj melletti díjának felel meg.

24. A Kormány nem nyilvánított véleményt a kérdéssel kapcsolatban.

25. A Bíróság esetjoga szerint a kérelmező csak annyiban jogosult a költségek és kiadások megtérítésére, amennyiben bizonyítja, hogy azok ténylegesen és szükségszerűen merültek fel, és összegüket tekintve ésszerűek. A jelen ügyben a fenti kritériumokra figyelemmel a Bíróság 1440 euró megítélését tartja ésszerűnek a Bíróság előtti eljárás tekintetében.

C. Késedelmi kamat

26. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, amelyhez további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Az eljárás túlzott hosszával kapcsolatos panaszt elfogadhatóvá, a kérelem többi részét elfogadhatatlanná *nyilvánítja*;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*:
 - (a) hogy az alperes Államnak attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor az ítélet az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdése szerint véglegessé válik, a kérelmező számára
 - (i) nem vagyoni kár tekintetében 4800 (négyezer nyolcszáz) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét
 - (ii) költségek és kiadások tekintetében 1440 (ezernégyszáznegyven) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét;kell kifizetnie nemzeti valutában, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával;
 - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után;
4. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényeit *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2009. február 24-én, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77. § 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Sally Dollé
Hivatalvezető

Françoise Tulkens
Elnök